

IVDICIVM DE COMETIS.

alere: quod Aristoteli etiam visum est. Denique ambigu non potest, quin illa in aere flamma longe etiam dissitos & per aerem dispersos halitus vndique ad se congreget. Qui enim exhalatio multis aliquando mensibus ignem sustinere, si non continuè materiæ ex omnibus partibus aliquid accederet? Quocirca verum omnino est, Cometæ maiores aut longiore tempore durantes indicare nobis aerem sicca & densa exspiratione refertum fuisse.

Huius, quæ accensa est, quin pars maxima semper à flamma consumatur, id est, rarer magisq; aerea fiat, lentoq; ac pinguitudine sua spolietur, adeoq; in purum aerem vel igne transmutetur, dubitare non potest, qui de his rebus serio cogitauit. Verum non de his quæritur, sed de illis, quæ per aerem fusæ ac dispersæ sunt, dubitatur. Has vel consumit Cometæ ignis, vel non consumit. Quoties tantisper durat, dum maxima earum pars à flamma consumpta est, ventos nullos expectabimus. Si autem extingui Cometæ flammam contingat, priusquam ab exhalationibus repurgatus sit aer humilior (quod sanè aliquando cōtingere admodum est rebus cōsentaneū) nemo mirabitur siccitatē ac ventos subsequi. Quippe relicti halitus, quia grauiores erant, quām ut tolli ad Cometæ locum usque statim possent, & sicciores ac rariores, quām ut in pluuias cogi ac densari quirent, velut in medio ambiguunt, & siccum aerem reddunt, ventosque mouent. Hi si diutius in aere inferiore permaneant, & à subsequentे aeris constitutione non dispellantur, facile putrescent, ac pestifera qualitate aerem contaminabunt: præsertim si multi interim de terra vaporessurgant, pluviæq; frequentiores accedant. Indicant igitur aliquando pestem, at non efficiunt. Indicium autem huius rei perobscrum & incertum præbent, quod minimè necessarium sit etiam inferiorem aerem exhalationibus differtum esse, quoties supremus ijs repletus est. Tunc ferè accidit utrunque partem ab eis occupari, cum disparès admodum halitus

β - 2 simul